

Agendapunt 11 van de raadsagenda d.d. 18 januari 2016: HHB en HBB

Dames en heren, het is vanwege dit agendapunt dat onze raadsvergadering vanavond enigszins bijzonder is te noemen. De fracties gaan niet met elkaar over het agendapunt in gesprek en ze zullen ook geen besluit nemen.

Nee, ze hebben mij als nestor van deze raad gevraagd om bij dit agendapunt iets te memoreren. Er valt vanavond namelijk iets te vieren en daarom kreeg u bij het gebruikelijke kopje koffie of thee vanavond iets lekkers aangeboden van een uitstekende bakker.

Om de spanning er een beetje in te houden heb ik het agendapunt **HHB-HBB** genoemd. Wat zegt u? Dat het cryptisch klinkt? Ik laat u nog graag even in spanning! Om u mee te nemen naar een bijzonder jaar: het jaar **2010**.

In 2010 startte omroep MAX haar eerste uitzending van **Heel Holland Bakt**. Het programma werd een ongedachte smaakmaker. Veel Nederlanders bleken zo gefascineerd door de bakkunsten van hun landgenoten, dat ze op zondagsavond hun kopje koffie of thee koud lieten worden. Gekluisterd aan de buis als ze waren van de activiteiten van de bakkers en de bevindingen van de bakkeurmeesters Robert van Beckhoven en Janny van der Heyden.

Wie was in staat de mooiste en lekkerste producten te bakken en mocht zich de meest getalenteerde thuisbakker van Nederland noemen? De spanning voor de buis was iedere week in veel huiskamers om te snijden!

Dames en heren. Het bakken zit de Nederlanders als het ware in de genen. De doorsnee Nederlander vindt het beroep van bakker ook erg interessant. Zou het misschien komen, omdat bakkers van die mooie en lekkere dingen maken? Dat zou zo maar eens kunnen.

Mijn moeder las mij vaak voor uit het avonturenboek van W.G. van der Hulst: "In den soete suikerbol". Alleen al de gedachte van zo'n heerlijke zoete suikerbol te mogen smullen deed me als kind vaak watertanden. Zo'n bol was toen, namelijk niet voor iedereen en in ieder geval niet voor mij weggelegd. . .

Bakker, dat was toen (= vorige eeuw en later) maar ook nu (in 2016 dus), zowel een eerzaam als een populair beroep. Niet voor niets is de naam Bakker nog steeds een van de meest voorkomende familienamen in Nederland.

Veel dorpen kenden vroeger zelfs meerdere bakkers.

Zo ook in Bedum. Ik las ergens, dat het dorp Bedum na de tweede wereldoorlog zoveel bakkers kende, dat het dorp op een gegeven moment in wijken moest worden verdeeld. Om iedere bakker aan enige verdiensten te helpen. Middels het bakken zeg ik er maar direct bij. Die bakkers, die ontpopten zich tot de latere "professionals".

Daarnaast was en er –en Bedum was daarop geen uitzondering- een categorie bakkers die het niveau van de professionals absoluut niet haalde. Die werden "koekebakkers" genoemd. Ze bakten wel, maar werden op dit punt maar soms ook op hun gedrag door hun dorpsgenoten niet altijd heel serieus genomen. "Oh, je bedoelt hem"? "Ach man, dat is toch zo'n koekebakker" hoorde je dan misprijzend zeggen.

Net als tijdens de Hoekse en Kabeljauwse twisten, was er ook strijd tussen bakkers en koekebakkers. Een strijd met veel dieptepunten, zonder hoogtepunten. Of het moest al zijn in het jaar 2005 toen -met de modernisering van onze taal- de koekebakkers plotseling koekenbakkers werden. Maar over de strijd en de gevolgen van die strijd tussen koekenbakkers en bakkers wil ik het vanavond niet hebben.

Tot mijn verdriet stel ik vast, dat de koekenbakkers zich inmiddels ook op andere terreinen dan die van de edele bakkunst manifesteren.

Ik durf de stelling aan, dat het aantal koekenbakkers in Nederland ieder jaar lijkt toe te nemen terwijl het aantal echte bakkers helaas drastisch vermindert. Ik troost me dan maar aan de spreuk die zegt: 'niet het vele is goed maar het goede is veel'.

Zo is bakkerij Klaes Hoekstra in onze gemeente nog de enig overgebleven bakkerij met het predicaat "warme bakker van Bedum". En bakker Klaes weet onze gemeente met veel acties voortdurend zeer positief op de kaart te zetten. Chapeau voor deze bakker!

Na deze verhandeling over bakken, bakkers en koekenbakkers, neem ik u snel weer mee naar het mooie jaar 2010 (toen Heel Holland Bakt zo succesvol van start ging). In dat jaar onderzocht en keurde een deputatie van deze gemeenteraad namelijk de baksels van een niet nader te noemen aantal personen.

Die streden met elkaar in een spannende competitie wie zich de komende periode van 6 jaar de nieuwe burgemeester van Bedum mocht gaan noemen. De winnaar werd uiteindelijk ..... een Bakker!

Henk Bakker zal de 'bakkerigen' zeker van zijn voorouders hebben geërfd. Want toen Henk als burgemeester was geïnstalleerd, ontpopte hij zich als een gedreven en zeer bekwaam bakker op het terrein van bestuurlijke bakkunsten.

Het daarbij behorende plak- en kneedwerk kreeg onder zijn handen snel vorm en inhoud.

Vol energie bakte Henk er lustig en in allerlei creaties op los. Dat illustreert de foto: **HBB!** Met zijn aanpak en optreden kwam er 'schwung' in Bedum! Het centrumplan werd door hem vlot getrokken, een nieuw Bederawalda verrijst, de oostelijke rondweg in combinatie met een uitbreiding van Friesland Campina is in aantocht. Zo is er natuurlijk veel meer te noemen.

Ja, en wat zijn dan 6 jaren. Dat was de ambtstermijn die Henk Bakker bij zijn benoeming in 2010 als burgemeester van Bedum voor zichzelf had gesteld. Ik denk, dat het bij hem is gegaan, zoals het lang geleden ook met Jacob is gegaan. Die geschiedenis staat in de Bijbel. Jacob biedt aan om geen 6 maar zelfs 7 jaar voor zijn oom Laban te werken, in ruil voor een huwelijk met diens mooie dochter Rachel. De Bijbel zegt daarover, dat die 7 jaren in Jacobs beleving '*voorbij vlogen*'.

Misschien dacht Henk Bakker aan die 7 jaren toen hij uiteindelijk instemde met het verzoek van de raad om nog iets langer als burgemeester aan te blijven. De Commissaris van de Koning vond het in ieder geval een prima gedachte en dus werd Henk Bakker per 16 februari jl. door hem herbenoemd. Nu als waarnemend burgemeester en op eigen verzoek tot 1 januari 2017.

Deze verlengde termijn wordt zeker door hem benut om een aantal interessante baksels af te bakken. Die baksels verkeren nog in sterk verschillende stadia. Zo staat er op Henk Bakkers kookfornuis bijvoorbeeld nog het sudderpannetje van een mogelijke gemeentelijke herindeling; pruttelt er een pannetje aardbevingsschaden, en spettert onder het deksel van de snelkookpan het plan om onze schoolgebouwen verantwoord te versterken etc. etc.

Dat duidt allemaal op activiteit. Zegt u nu zelf, dan is het toch merkwaardig in de krant te lezen, dat Bakker volgens een schrijver nog een poosje "op de gemeentelijke tent moet passen" of "op wat er nog van de gemeenteraad over is". En een ander stelt zelfs dat "hij (Bakker) als waarnemend burgemeester nu minder gas op bepaalde dossiers behoort te geven".

Ohh, ohh, dacht ik toen ik het las. Hier zoeken koekenbakkers hun eigen publiciteit. Een andere spreuk zegt in dit verband: "waar niet gewonnen wordt is het ijdel dat men strijdt"! Dus laat ik het nu maar zo.

Deze raad vertrouwt Henk Bakker als voorzitter van raad en college de komende periode niet alleen zijn plek achter het gemeentelijk kookfornuis toe, maar ook de bediening van de knoppen van het bak- en kooktoestel.

Dan kan het soms spetteren. En om deze Bakker bij het bakken voor ongelukjes te behoeden wil ik hem nu iets cadeau geven.

Henk, namens de raad onze welgemeende felicitaties en veel succes!!!

Jan Berghuis, nestor van de raad
18.02.2016